

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam

36. szám

2007. április

Áldott húsvétot és pünkösdöt kívánunk olvasóinknak!

Feltámadt az Úr! A teremtés óta, amióta világ a világ, annál nagyobb hír nem hangzott még el, mint ami a címben szerepel. Ha ezt a hírt komolyan venné a világ, alapjaiban változna meg az emberiség élete. Hiszen ha feltámadt az Úr, akkor van örök élet. Ha van örök élet, akkor átértékelődnek a földi dolgaink is. Ha Jézus feltámadt, akkor Ő valóban Isten Fia volt. Akkor van bűnbocsánat, mert az Isten Fia minden bűnünk büntetését átvállalta. De akkor van új élet is. Lehet újat kezdeni. Nem újra kezdeni a régit, hanem újat kezdeni az élő Jézussal. Ahogyan a református hitvallásunk mondja: „*az Ő ereje minket is új életre támaszt fel*” (Heid. Káté 45.), azaz már itt a földön elkezdődhet bennünk a mennyei élet. Ha Jézus feltámadt, akkor nincs veszve semmi. Akkor a legreménytelenebb helyzetből is Isten ereje jót tud kihozni. Akkor igazak a bibliai Igék, az is, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden azt munkálja az életükben, amit Isten eltervezett velük. Ha Jézus feltámadt, akkor a halálunkat is megoldotta. Akkor bátran letehetjük a múltat, a jelent és a jövőt az Úr kezébe, mert nem a véletlenek, nem a sors, nem az esetlegességek, hanem Isten pontos, időarányos, gondos terve megy végbe az övéi életében. Akkor nem nyelhetnek el a káoszerők bennünket. Akkor nézzen bár

FELTÁMADA

úgy ki az életünk, mintha ránk tornyosulna minden baj és összevisszaság, ez csak a szőttes visszája, a színét biztos, gondos kéz százszázalékos biztonsággal szövö, és egykor meglátjuk majd, hogy mindent jól cselekedett.

S hogy mindez mennyire így igaz, azt bizonyította Jézus tanítványi csapata, amikor két csoportjuk is – a jeruzsálemiek és az „emmausiak” – meggyőződött Jézus feltámadásáról, és egyszerre elkezdett dolgozni bennük Jézus feltámadásának ereje. A fáradt, csüggedt emmausiak olyan új erőre kaptak, amellyel még aznap éjjel visszamentek tizennégy kilométert, csak hogy

Fotó: D. M.

DT AZ ÚR!

ellelkendezhessék, ami velük történt. A helyiek pedig azzal fogadták őket, hogy „*valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak*”. Egyik csoport számára sem elméleti kérdés maradt a feltámadás, erről korábban is tudtak, hiszen Jézus többször is elmondta nekik. De egészen más valamiről tudni, és valamit egész lényünkkel átélni, arról bizonyosságot szerezni.

Sokan gyermekkorunk óta tudjuk, hogy Jézus feltámadt – de amikor belépett személyesen az életünkbe, és átéltük azt a változást, amelyet okozott, másként tudjuk mondani másoknak is: „*valóban feltámadt az Úr!*”

Senki ne nyugodjon meg „elméleti” ismerettel, mert erről a hírről meg lehet győződni, saját tapasztalatot lehet szerezni, és új életet lehet kapni Tőle. Jézus maga intézte úgy a dolgokat, hogy meggyőzze a tanítványait. Megjelent közöttük. Odaszegődött az emmausi vándorokhoz. Azóta is azon fáradozik, hogy kijelentse magát újabb és újabb tanítványoknak. Olyan helyzetbe hoz bennünket, amelyben egyszer csak felismerjük, meggyőződéssel, testünk-lelkünk valóság élményével, bizonyossággal tudjuk: Jézus él.

Különleges lehetőséget készít a találkozásra a csendes heteken. Az ifjúsági farsang vidám eseményei szünetében egyik fiatal felnőtt fiú mondta nekem örömmel:

új életet kaptam a múlt héten. – Múlt vasárnap a templom kijáratánál fiatal édesanya mondta sugárzó arccal: – Új életem van Krisztusban.

Csendesedj el, testvérem, otthonod védelmében, és kérdezd meg magadtól: – Hiszem, hogy Krisztus valóban feltámadt? – Ha igen, akkor kérdezd magadtól tovább: – Hiszem, vagy át is éltem, tudom, meggyőződtem, én is már új életet kaptam Tőle?! – Ne nyugodj addig, míg magadnak őszintén és másoknak sugárzóan el nem mondhatod: – „*Valóban feltámadt az Úr*” – és erről már engem is meggyőzött. Úgy legyen! Ámen!

Végh Tamás lelkipásztor

Gyülekezetvezetői levél

Kedves Testvéreink!

„Az egyháznak tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt: eközben épült, az Úr félelmében járt, és a Szentlélek segítségével számban is gyarapodott.” (ApCsel 9,31)

Ha nem is első pünkösdi méreteken, de – Isten iránti mérhetetlen hálával – mi is átéljük a fenti Ige valóságát itt, a Fasorban. Ennek örömeiben köszöntjük gyülekezetünk minden tagját, és azokat az érdeklődőket is, akikhez a Harangszó eljut. – Mint a gyülekezet megbízott felelős vezetői időnként egy-egy híradást teszünk, összefoglalva az időszakos eseményeket, erővonalakat.

Hálás szívvel teszünk tanúságot arról, hogy Isten békessége őrzi a jó és építő rendet közöttünk. Békességben, egymást segítve munkálkodnak a lelkipásztorok, a gondnoki kar, a presbitérium és a különböző szolgálati ágak munkatársai. Ennek jó ízeit éljük át a Julianna iskolánk tekintetében is. Nagy, de áldott „teher” az iskolánk, melyre minden eddigénél több figyelmet, gondoskodást és anyagiakat kell fordítanunk. Országunk állapota nem kedvez az egyházi iskoláknak, ezért további forrásokat kell keresnünk, ha élni akarunk. Megpróbáljuk holland testvéreinkkel is feleleveníteni a kapcsolatot, a kerületi vezetést is bevonjuk a segítségbe, de valamennyien összefoghatunk a Szabó Imre Alapítványon keresztül is, hogy kipótoljuk a hiányokat. Kb. 60 gyülekezetből jön a 205 gyermek. Felvettük a kapcsolatot a lelkipásztorokkal, és egy segítő közösséget is létrehoztunk, hogy a nehezebb körülmények között élő családoknak lelki és mindennapi támogatást nyújthassunk.

Örömmel látjuk, hogy az istentiszteletekre a 2007. évben még többen jönnek, mint korábban. De a Lelkészi Hivatalba is, lelki beszélgetésekre is többen érkeznek. Mindez arról a szomjúságról beszél, amit Isten Igéje, a mennyei élet után éreznek testvéreink. Báttran jöjjünk kérdéseinkkel, telefonon egyeztetve az időpontot, nyugodt lehetőséget kínálunk lelkipásztorral történő beszélgetésre.

A lelki szomjúság enyhítésére és az épülésre újabb alkalmat kezdtünk, amikor március elején férfi csendes napot tartottunk. Vendégszolgálók hirdették az Igét a zsúfolásig megtelt gyülekezeti teremben. – Húsvét előtt nyolc szerda este pedig Marco de Leeuw Weenen holland lelkipásztor tanított bennünket magyarul a „Tanítványság” sorozat alkalmain. Az erről szóló könyve az iratterjesztésben megvásárolható. Ugyanott szerezhetjük be Dobos Károly: „Illés kenyerén” című naplóját, amely bugaci lelkipásztori munkáját tárja elénk lenyűgöző módon, nagy élményként. El is határoztuk, hogy mind a 120 teológusnak, aki ma a hittudományi karon tanul, ajándékozunk belőle, hadd ízleljék az egykori fasori lelkipásztor tanyasi szolgálatán át, mit jelent Isten országát építeni ott, ahova kerülünk. Minden példányra már megvan a fedezet gyülekezeti tagjaink adományából.

További építési, gyarapítási terveink vannak a mindennapi szükségek mellett. Meghirdettük az adakozást a gyülekezeti terem bútorozásának megkezdéséhez. Első lépésként egy olyan szekrényt készítettünk, amelyben a kazetták, CD-k, a kölcsönzést, másolást segítő számítógép, a gyülekezeti

terem hangosítását, technikai berendezéseit működtető szerkezetek elhelyezhetők. A szép kivitelű 3,8 m magasságú szekrény az első darabja a ruhafogással, könyves szekrénnel, szeretetvendégségi asztalokkal folytatódó berendezésnek. – Templomunkban pedig szeretnénk a tetőszigetelést megoldani a hatalmas kupolán és a padlástérben. A teljes padlástér takarítása már megtörtént, a szigetelés az adományok függvényében megkezdődik. A templomablakok javítását szeretettel végzi L. Szabó Erzsébet Munkácsy-díjas üvegművész testvérünk, gyülekezeti tagunk, mi pedig az üvegkockák megduplázását végezzük szintén a szigetelés érdekében. További terüvünk, hogy az iratterjesztést a bejárati előtérből az erre a célra felszerelt jobb oldali lépcsőházba helyezzük át. Így nagyobb teret nyerünk a bejáratnál és alkalmasabb lehetőséget biztosítunk a könyvek megvásárlásához. Természetesen mindezekből annyit valósítunk meg, amennyi az adományokból telik. Szeretettel mellékelünk minden Harangszóhoz egy csekket is azok számára, akiknek így könnyebb a segítség. Senki ne vegye tolakodásnak, de hiszen egy család tagjai vagyunk, és magunknak alakítjuk otthonosabbá, használhatóbbá a templomot, gyülekezeti házat. Köszönjük ez alkalommal is, hogy sokan értik ezt már, és rendszeres adományaikkal Isten iránti hálájukat kifejezik, és az Ő áldását ennek nyomán is megtapasztalják.

Ebben az évben is gyülekezeti csendes hetek egész sorozatát készítjük elő. Újságunk más helyén tanulmányozhatjuk a lehetőségeket gyermekek, fiatalok, felnőttek, családok, mindenki számára. Készülünk az Isten Tábora nyári előkészítésére, hirdetjük a munkanapokat. Továbbra is minden hónap első vasárnapján öt órákor zenés áhítatot tartunk, még a nyári hónapokban is. Reménységünk, hogy az új orgona-játékasztal is elkészül

hamarosan, nagyon szép kivitelben. – Ebben az évben minden hónap (kivételesen július-augusztus) harmadik vasárnapján este 6-kor ifjúsági istentiszteletet tartunk templomunkban. Fiataljaink énekekkel, fiatalosabb zenével, bizonyosságtétellel, érdekes előadásokkal készülnek, meghívott előadókkal, és várják a Budapestről és környékről érkező fiatalokat is ezekre az estékre. – Ebben az évben a felnőtt konfirmációs-kereszteléses ünnepi istentisztelet időpontja: március 25. vasárnap volt.

A már korábbi alkalmakat folytatjuk, így a gyermekek, ifjak bibliaóráit, fiatalasszonyok körét, pároskör alkalmait, férfifóráit. Gyülekezeti énekarunkba várjuk a szívesen énekelő testvéreket. Köszönjük a már rendszeres szolgálatot végző mintegy 200 testvérünk munkáját. Várjuk azok jelentkezését, akik szívesen segítenek gyermekmegőrzésben, idősek látogatásában, Harangszó kézbesítésében, és sokféle más szolgálatban, jöjjenek és beszéljünk meg, mi lenne a számukra alkalmas szolgálat, hogy így együtt épüljünk lelki házzá, ahogyan az Ige is mondja. Internetes honlapunk az otthonokba is elviszi híreinket, meghallgathatók már aznap délutántól az elhangzó igehirdetések. Elérhetőség: www.fasor.hu. Fiatalabb, internethez jól értő családtagok örömet szerezhetnek az időseknek, ha bekapcsolják nekik az igehirdetéseket.

Idős és beteg testvéreinket külön is szeretettel köszöntjük. Isten megőrző, gyógyító szeretetét kérjük életükre. Adjanak hírt a telefonvonalon, hogy meglátogathassuk őket, és Igével, imádsággal is közösségben lehessünk az Úrral és egymással.

Szeretettel és imádsággal gondolunk a gyülekezeti nagy család apraja-nagyjára Isten iránti hálával és örömmel, testvéri köszöntéssel 2007. márciusában:

**Dr. Szabó Mihály Végh Tamás
főgondnok lelkipásztor**

KRISZTUS ARCÚ FÉRFIAK

Az első fasori férfi csendes nap

Régen zengtek így a gyülekezeti terem falai. Ha százhuszonnyolc férfi – én ennyi testvért számoltam össze – énekel, annak már komoly ereje van. Az alkalmi „férfikar” a Tolnay Lajos testvérünk által szervezett első fasori férfi csendes napra gyűlt össze március 3-án. Mi, keresztyén, hívő férfiak minél inkább Krisztus arcúvá szeretnénk válni. De milyen a Krisztus arcú férfi? És milyenek vagyunk valójában? Erről szóltak az előadások, melyek között Pálúr János orgonajátéka segített gondolatainkat elmélyíteni.

Az első előadást Cselényi László, a biatorbágyi misszió vezetője tartotta, aki rámutatott, hogy a lelkiületünk kiül az arcunkra, idővel arcvonásokká merevedik, ha valakinek a szemébe néznek, a tekintetéből sok minden kiolvasható. A Krisztus arcúság tehát lelkiület kérdése: mi van a szívünkben? Átadtuk-e a szívünket, lelkünket Jézus Krisztusnak? Cselényi László nyolc képben nyolcféle arcot mutatott be nekünk a Bibliából – Isten Igéjéből.

1. A verejtékező arc

Ez az arc Ádámé. *„Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! Tövist és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed. ARCOD VEREJTÉKÉVEL eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél.”* (1Móz 3,17–19). A verejtékező arc a bűneset következménye. Születésünk óta erőlködnünk kell a fennmaradásért, a megélhetésért. A verejték modern megfelelője a stressz. Míg nekünk kiül az arcunkra, Jézus Krisztuson

nem látszott meg, pedig súlyos feladatainak sokaságára kevés ideje volt, a nép nagy elvárásokat támasztott vele szemben, sokan nyíltan az életére törtek, a közvetlen környezete sem értette meg őt, látta a szörnyű valóságot, és pontosan tudta, hogy milyen szenvedés vár rá. A Krisztus arcú férfin nem látszik meg a stressz.

2. Az elrejtett arc

Ez az arc Mózesé. *„Isten ekkor azt mondta: Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állasz! Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Ekkor ELREJTETTE Mózes az ARCÁT, mert félt rátekinteni az Istenre.”* (2Móz 3,5-6). Vajon mi rá merünk-e nézni a mi Urunkra? Bele merünk-e nézni a szemébe? Valljuk meg, hogy sokszor képtelenek vagyunk erre, és bűneink miatt rág minket a lelkiismeret. Pedig a bűneinket semmi sem fedí el. Az idő sem. Hazudunk másoknak, önmagunknak is. A meg nem vallott bűn zsoldja a halál. Mindannyian csakis Jézus Krisztus bocsánatából élhetünk-élünk. A Krisztus arcú férfi nem rejti el az arcát, hanem az Úrra tekint.

3. A megkeményedett arc

„...te, Uram, az igazságot nézed. Megverted őket, de nem fájt nekik, irtottad őket, de nem akarták megfogadni az intést. KŐKEMÉNY maradt az ARCUK, nem akartak megtérni.” (Jer 5,3). Aki elrejtí az arcát, megkeményíti (akárcsak a szívét), nem akar megtérni, annak Isten hozza nyilvánosságra a bűneit. Ez az ítélet pillanata. A megkemé-

nyedett arc fakósárgává változik. Ez a halál színe. A Krisztus arcú férfi nem keményíti meg az arcát.

4. A bűnbánó arc

Akkor cselekszünk helyesen, ha fel-emeljük az arcunkat, és megvalljuk bűneinket. „Istenem, szégyenkezem és pirulok, amikor FÖLEMELEM ARCOMAT hozzád, Istenem, mert bűneink elborították fejünket, és vétünk az égig növekedett.” (Ezsd 9,6). Így élünk, újra és újra szégyenkezőnk és pirulunk. Bűnbánatot kell tartanunk. A Krisztus arcú férfi megvallja bűneit.

5. A megszabadult ember arca

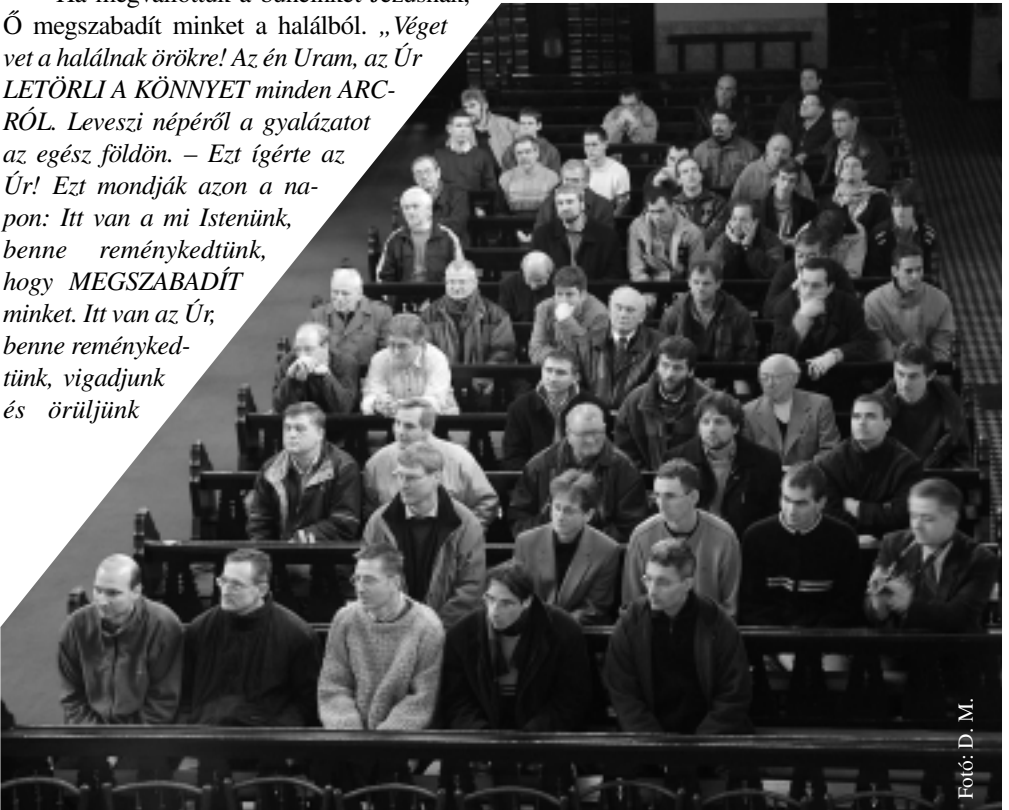
Ha megvallottuk a bűneinket Jézusnak, Ő megszabadít minket a halálból. „Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az Úr LETÖRLI A KÖNNYET minden ARC-RÓL. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. – Ezt ígérte az Úr! Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy MEGSZABADÍT minket. Itt van az Úr, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk

szabadításának!” (Ézs 25,8-9). Csak Isten adhat nekünk szabad életet, és ez a szabadság meglátszik rajtunk, egész más lesz a viselkedésünk, a lelkületünk, az életünk.

A bűneitől megszabadított, vagyis a megtért ember örömben él. A Krisztus arcú férfin meglátszik Jézus szabadítása – Jézus Krisztus a saját arcát ajándékozza nekünk, ingyen, kegyelemből. Ennek azonban ára van:

6. A megtört Krisztus-arc

Ezt az árat nekünk nem kell „kifizetni”. Jézus kifizette helyettünk a kereszten. A szenvedést, melyet nekünk kellene átélnünk, Ő élte át helyettünk – szeretetből. „A főpap erre megszaggatta ruháját, és így szólt:

Fotó: D. M.

»Istent káromolta. Mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást. Mit gondoltok?« Azok így feleltek: »Méltó a halálra!« Azután szembeköpték, **ARCUL ÜTÖTTÉK**, mások pedig **bottal verték...**» (Mt 26, 65–67). Testvérem? Vállalnád-e Jézus helyett a szenvedést? A Krisztus arcú férfi elviseli, ha Krisztusért bántalmaz-zák.

7. Az új ember arca – a fedetlen arc

A megtért, újjászületett ember arcáról eltűnik a verejték, a keménység. Nem plasztikai műtétről van szó, hanem szívcséréről. *„Mi pedig, miközben FEDETLEN ARCCAL, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségre.»* (2Kor 3,18). Ez a kép a Krisztus arca. És a Krisztus arcú férfié.

8. Az imádatnál teli arc

Ez az arc a célba érkezett emberek ragyogásával teli. Olyanoké, akikről a Jelenések könyvében olvashatunk: *„A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok szóltak meg a mennyben: »A világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az Ő Krisztusé lett, és Ő fog uralkodni örökkön-örökké.« Ekkor a huszonnégy vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, ARCRA borultak és IMÁDTÁK az Istent.»* (Jel 11,15-16). A Krisztus arcú férfi szüntelenül imádjá az Urat.

Nyolc kép – nyolc arc – nyolc tükör. Testvérem, belenéztl-e már ezekbe a tükrökbe? A Te arcod melyik arca hasonlít?

Az orgonajáték idején elgondolkoztunk valamennyien, majd a fasori asszonyok jóvoltából finom ebédet kaptunk. Délután először Kovács Károly pszichológus tartott előadást, melynek lényege az volt, hogy igazi önismeretet csak Istentől kaphatunk, és lelki

szükségeinket is csak Ő elégítheti ki. Záráséppen Bruckner László testvérünk bizonyágtételét hallgathattuk meg. Hogyan válhatunk Krisztus arcú férfivá az élet bizonyos helyzeteiben? Hogyan tanította őt Isten? Egy diákként minden áron megúszni kívánt orosz dolgozat arra tanította meg, hogy férfi módjára meg kell állnunk a nehéz helyzetekben, szembe kell fordulnunk a problémákkal. A munkahelyen, a családban, apaként. Ne engedjünk a félelmeinknek, az aggodalmainknak, legyen bátorságunk szembeállnunk az ellenséggel, az ördöggel, hiszen *„Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?»* (Róm 8,31). A Krisztus arcú férfi nem fél, és képes Isten segítségével legyőzni a problémákat. Másik példázata első gyermekének, Hangának a születéséhez kötődött. Amikor a szülésnél megtapasztalta, hogy felesége, Szilvia kész lett volna meghalni Hangáért, pedig még az arcát sem látta, megdöbben. Vajon mi képesek lennénk-e meghalni a gyermekeinkért, ahogy Krisztus meghalt értünk? A Krisztus arcú férfi képes másokért felelősséget vállalni és kész áldozatokat hozni másokért, azzal a szeretettel, ahogyan Jézus ment a keresztre.

Devich Márton

A legutóbbi Harangszó óta történt

- **Január 5.:** Zenés áhítat – Gilicze András segédlelkész szolgálatával
- **Január 20.:** Dr. Tolnay Lajos vetített beszámolója a nyári hollandiai gyülekezeti csendes hétről
- **Január 21.:** Ifjúsági istentisztelet – Pataki András Dávid lelkipásztor szolgálatával
- **Január 24.:** Dr. Erdélyi Dániel beszámolója az indiai kórházmisszióról
- **Január 31-től** kezdődően 8 szerdán Marco de Leeuw van Weenen holland lelkipásztor szolgál a bibliórákon – a sorozat címe: *Tanítványság*
- **Február 1.:** Nyílt nap a Juliannában
- **Február 1-jén** indult egy új ifjúsági csoport a 17–21 évesek részére
- **Február 4.:** Zenés áhítat Péter első levele alapján – Végh Tamás lelkipásztor szolgálatával
- **Február 9.:** Juliannás szülői est
- **Február 13–15-ig és 20–22-ig:** Ruhát gyűjtötünk, és abba az erdélyi gyülekezetbe juttattuk el, amelyik a nyári honismereti tábort szervezi
- **Február 18.:** Ifjúsági istentisztelet – Barthos Gergely segédlelkész szolgálatával
- **Február 20.:** Végh Tamás lelkipásztor Alsónémediben, evangelizációs héten szolgált
- **Február 21-től szerdánként** a másodéves teológusok gyülekezetünk hittanóráin végzik kötelező katechetika gyakorlatukat
- **Február 23.:** 2. fasori ifjúsági farsang
- **Március 3.:** Férfi csendes napot tartottunk
- **Március 4.:** Zenés áhítat – Barthos Gergely segédlelkész szolgálatával
- **Március 12.:** Juliannába járó gyermekek lelkipásztorainak találkozója
- **Március 15–17-ig:** Felnőtt ifihétfő
- **Március 18.:** Ifjúsági istentisztelet – Gilicze András segédlelkész szolgálatával
- **Március 24.:** 3. fasori kosárlabda bajnokság
- **Március 25.:** Felnőtt konfirmáció
- **Március 31.:** Gyermekeink között szolgáló testvéreink tartottak csendes napot
- **Március 31.:** Templomtakarítás
- **Április 1., virágvasárnap:** Családi nap
- **Április 3–5-ig:** Húsvéti előkészítő alkalmak
- **Április 7., nagyszombat:** Hangverseny

A MEGÚJULÁS LEHETŐSÉGEI

Szeretettel ajánljuk tavaszi, nyári gyülekezeti heteinket!

IV. 10–14.

FELNÖTT GYÜLEKEZETI CSENDESHÉT

Kecskemét, Emmaus-ház

VII. 2–7.

KINCSKERESŐ GYERMEKHÉT 2.

(4–7. osztályosoknak)

Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 9–14.

PICIFI HÉT

(középiskolások 8. osztálytól)

Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 16–21.

KINCSKERESŐ GYERMEKHÉT 1.

(leendő elsősöktől 4. osztályosokig)

Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 22–29.

HONISMERETI TÁBOR

Erdély

VII. 23–28.

IFJÚSÁGI HÉT

Tahitótfalu, Isten Tábora

VII. 30–VIII. 4.

CALÁDOS GYÜLEKEZETI CSENDE HÉT

Tahitótfalu, Isten Tábora

VIII. 5–11.

HÁZASSÁGGONDOZÓ CALÁDOS HÉT

Nagybörzsöny

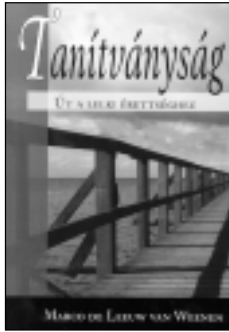
„Hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek!”

TANÍTVÁNYSÁG

Kegyelem és ajándék, hogy az Úr elkészítette számunkra a gyülekezetben a szerda estékre Marco de Leeuw van Weenen holland testvérünk *Tanítványság* című előadásait. Olyan alapkérdésekről hangzott a tanítás, amelyeknek komolyabb megismerése segít Jézus Krisztus missziói parancsának teljesítésében. Egy-egy alkalommal a tanítványságról, a hitről, az engedelmességről, Isten kijelentéséről, a Bibliáról, az imádságról, az evangéliumról, a szenvedés és fájdalom kérdéseiről és a személyes bizonyoságtételről hallgattunk magyarázatot.

A feltámadott Úr Jézus Krisztus, mielőtt felment a mennybe, missziói parancsot adott a tanítványoknak: „*Elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket...*” A hívő embernek hirdetnie kell, hogy Jézus Krisztusban van lehetőség a bűnből való szabadulásra. „*Aki hisz a Fiúban, örök élete van, aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*” (Ján 3,36)

A keresztyén értelemben vett tanítványság azt jelenti, hogy az újjászületett ember a Szentlélek vezetése alatt gondolkodásában és életvitelében egyre inkább Jézus Krisztus képmásához hasonlóvá válik, személyes kapcsolata van az élő Istennel. Az újjászületés után lelki növekedés következik a lelki csesemőkortól a lelki kamaszkoron át a felnőtté érésig. A hitbeli növekedést az engedelmesség és hűség segíti elő. A hitnek három vonása van: megismerés, bizalom és engedelmesség. A hit Isten ajándéka. Nem meggyőzés, hanem meggyőzöttség. A Szentlélek

meggyőz Isten igazságáról. A Biblia szerint a hit azt jelenti, hogy a hívő ember alárendeli magát Istennek, és egész életét Tőle teszi függővé.

A hívő ember feladata, hogy hűségesen hirdesse a tiszta evangéliumot, és imádkozzon azokért, akik hallgatják. Ezzel párhuzamosan a Szentlélek Isten végzi az Ő csodáját. A megtért ember életében jelen van a Szentlélek, a meg nem tért ember életében nincs jelen. A Szentlélek személyre szabva segít Jézus Krisztus mindennapi követésében, és az Ő munkájának gyümölcse van: „*szeretet, öröm, békeesség, békétülés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség*” (Gal 5,22).

Az első emberpár engedetlensége miatt bejött a világba a bűn, a bűn által pedig a halál. A Szentírás halálnak nevezi az élet forrásától, az Istentől való elszakadást. Az örömhír az, hogy Isten kegyelemből lehetővé tette Fia helyettes áldozata által a visszatérést az Ő uralma alá. A bűntől csak egy módon szabadulhatunk meg: „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól*” (1Ján 1,9).

Isten akaratát, kijelentéseit a Szentírásból ismerjük meg. Az Ószövetség Jézusra, a Messiásra mutat, az Újszövetség Jézusról beszél. Ahhoz, hogy megértsük Isten szeretetét, ítéletét és igazságát, az egész Bibliát olvasnunk kell, ismernünk kell összefüggéseiben. Fontos a naponkénti bibliaolvasás. Minden nap elegendő időt kell rászánni, és imádságban kell kérni Isten segítségét a megértéshez.

A hívő embernek imádság által lehet személyes, élő és folyamatos kapcsolata Istennel. Ő a mi Mennyei Atyánk, akinek őszintén mindent elmondhatunk, ami a szívünkben van, azzal a céllal, hogy a válaszaiból, melyeket az Igén keresztül, más hívők által vagy a megváltozott életkörülmények által ad, egyre jobban megismerjük Őt. Isten válaszára hálaadással, imádatlal, dicsérettel, dicsőítéssel válaszoljunk.

Az egyik előadáson útmutatást kaptunk ahhoz, hogy miként lehet az evangéliumot egy érdeklődő kívülállónak elmagyarázni. Először Isten szentségéről, igazságosságáról és szeretetéről kell beszélnünk. Utána szól-

nunk kell arról, hogy az ember Isten képmására teremtett. Az első emberpár engedtlensége miatt bejött a bűn a világba. Az ember bűnös, és ezért méltó a halálra. De Isten kegyelmes, és a büntetést fokozatosan, három lépésben hajtja végre. Az első lépésben kiűzte az embert az édenkertből, véget vetve annak a közvetlen kapcsolatnak, amely eredetileg volt Közte és az ember között. Ez a lelki halál. A második lépés a testi halál. Amikor Jézus – a harmadik lépésben – visszajön ítélni élőket és holtakat, beteljesül az örök halál azokon, akiknek neve nincs beírva az élet könyvébe. Az ember Isten kegyelmére szorul. Isten elküldte az Ő Egyszülött Fiát a mi megmentésünkre. Emberré lett, magára vette bűneinket, és kereszthalálával megfizette az érték járó büntetést. Jézus feltámadott, ma is él. Ő az egyetlen út az Atyához. Aki hit által Jézus Krisztushoz tartozik, új életet kap, és részesül az üdvösségben.

Amikor valaki elmondja, hogy Jézus Krisztus hogyan változtatta meg az életét, és közben rámutat arra, hogy ez mások életében is megvalósulhat, személyes bizonyágtétel tesz. Ez sose legyen dicsekvés, mert a történet főszereplője Isten, aki magához vonzott, világosságot adott, és segített, hogy elfogadjam Jézust személyes Megváltómnak és életem Urának. A bizonyágtételünk legyen mindig őszinte, személyes, tömör, lényegre törő, egyszerű és világos, legyen ÚTmutató tábla.

A hívő embernek úgy kell élnie, hogy az vonzó és a kívülálló számára önmagában misszió legyen.

Marco testvérünk előadásai sok kérdést vetettek fel, amelyeket kisebb csoportokban beszéltünk meg. A sorozat segítségével lelki és szolgáló életünk különleges megújulását kaptuk az Úrtól. Istené legyen a dicsőség!

Fekete Béláné
presbíter

Az előadó

Marco de Leeuw van Weenen

Fotó: Nyíkos László

PÁROS SZILVESZTER

a skót misszió termeiben

Először voltunk együtt szilveszterkor. Mi, a gyülekezet ifjú és örökifjú párpai. A helyszín a skót misszió díszes Vörösmarty utcai gyülekezeti terme volt, ahol a gyerekek is találhattak maguknak helyet, teret a játékhoz. A ceremóniamester a műsorvezetésben is jártas Devich Márton volt. Az alkalmat áhítattal kezdtük, melyet Kovács László tartott. A lelki táplálék után énekszóval vártuk az óévi pizzavacsorát, amit az Úr csodálatosan

megszaporított (e sorok írója négyszer fordult).

És már kezdődött is a vetítés a párok gyermekkori és mostani fotóiból. Gyerekek és felnőttek egyaránt nagyot kacagtak a képeken. Ha valaki sokat változott gyermekkor óta, azért, ha nem, akkor meg azért. Előfordult, hogy valaki akár a saját gyereke is lehetett volna („tiszta fia”). És láthattuk a mai komoly, tekintélyt parancsoló házaspárokat

évekkel ezelőtt udvarlás közben, szerelmes tinédzserként, kéz a kézben sétálni. Láttuk, hogy ők is voltak fiatalok – bár valójában még most is azok. A vidám percek folytatódtak: spontán „fasori ki mit tud” kezdődött, kicsik és nagyok meglepetés-produkcióiból. Rekeszizmainkra azonban rövidesen újabb megpróbáltatás várt, amikor elérkezett a vetélkedő ideje. A két szervező, Nyikos László és Papp Richárd gondoskodott arról, hogy úgy érezzük jól magunkat, hogy közben bibliai témákon törjük a fejünket. Volt a feladatok között versírás, színjátás, „boci-bocitarka”-éneklés – nem is akárhogyan: rap, folk vagy akár blues stílusban. A tánc sem maradt el – egy meghiúsított keringőre még futotta az időnkből (és erőnkéből), mielőtt újra elcsöndesedtünk.

Aztán, a sok nevetés után, amíg a gyerekek filmet néztek, kis csoportokban számot vetettünk az elmúlt évről, végig gondoltuk,

hogy élünk, gyarapodunk, tudunk bizalommal, reménnyel gondolni a jövő évre. Jó lenne, ha nemcsak a játékban lennének találatkonyak, hanem abban is, mit tudunk Urunknak megköszönni egy adott napon, héten vagy évben. Ha ebből vetélkedőt csinálnánk, vajon mennyi fejtörés kellene hozzá? Egy biztos: együtt (csapatban, párban) erre is hamarabb van meg a megoldás, a válasz.

Jó volt egymásnak örülni, játszani, nevetni. Többször kellene átélni mindezt gyülekezeti körben! Isten mindenben gondoskodik rólunk, mindenben, amire szükség-

günk van, így gondoskodik nevetésről is. Hiszen nagy szükségünk van a derűre! Az Istentől jövő, igazi örömet semmi sem pótolja. Nincs az a poén, ital, autó, vagy tévéműsor, amely felérne az Isten munkájában gyönyörködő ember örömeivel. Éjfélkor a Hímnusz elénekülésével, majd áhítattal és úrvacsorával köszöntöttük az új évet. Én magam először éltem át, milyen jó az Úrral befejezni, és vele kezdeni az évet. Tiszta lappal, új lendülettel. Remélem, nem utoljára. Köszönet a szervezőknek. Várjuk a folytatást!

Szabó Zsolt

Kapcsolataink

Ifjúsági istentiszteletek

Rég megfogalmazódott a fasori ifjúságban az igény, hogy az ifjúsági órákon kívül is legyenek olyan alkalmak, amikor az ő problémáikról, az ő nyelvükön, egészen gyakorlatiasan szól Isten Igéje. Olyan istentiszteleti alkalmak, ahol a fiatalok szolgálnak, és ahova esetleg azokat a barátokat is el lehet hívni, akik talán még sose voltak templomban, de egy vasárnapi istentiszteletre nagyon nehezen jönnének el.

Ezért 2007 januárjától havonta tartunk ifjúsági istentiszteleteket, ahol minden „az ifjúság nyelvén szól”: többet, főleg ifjúsági énekeket éneklünk, minden alkalommal közösen meg is tanulunk egy-egy új dicsőretet, hangzik vers, bizonyoságtétel, esetleg a prédikáció szemléltetésére a lelkész power point-os bemutatót tart, néha a liturgia is kicsit eltér a vasárnap délelőttönként megszokottól. Mindez nem pusztán azért, hogy más legyen, mint egy „hagyományos” istentisztelet, hanem hogy valóban közelebb kerüljön Isten Igéje a fiatalokhoz.

Az ifjúsági istentiszteleteket minden hónap harmadik vasárnapján, délután 6-tól tartjuk a templomban, utána pedig lehetőség van egy kis tea és sütemény melletti beszélgetésre a gyülekezeti teremben. Az idei év összefoglaló témája: Kapcsolataink. Az első két alkalommal Istennel való kapcsolatunkról beszélünk, először az Ő oldaláról, majd a miénkről megközelítve, márciusban pedig azokról a „nehéz eseteink-

én és a nemzetem ~ én és a testvérem ~ én és a rá(m)szorulok ~ én és Isten
 én és a gyülekezetem ~ én és a főnököm ~ Isten és én ~ én és a társam ~ én és a szüleim
 én és a fiúk ~ én és a lányok ~ én és a kortársaim ~ én és a társam ~ én és a szüleim
 én és a gyülekezetem ~ én és a nemzetem ~ én és a testvérem ~ én és a rá(m)szorulok ~ én és Isten

ről”, amelyek sok gondot okoznak nekünk.

Terveink további alkalmainkra: április 15.: Én és a szüleim; május 20.: Én és a gyülekezetem; június 17.: Lányok és fiúk; szeptember 16.: Én és a rá(m)szorulók; október 21.: Én és a társam; november 18.: Én és a nemzetem; december 16.: Én és fiatalabbak.

Az eddigi három alkalomból is sokat épültünk, gazdagodtunk, és ezzel a várakozással tekintünk a következők elé is, ahova minden érdeklődő fiatal sok szeretettel várunk!

Pataki András Dávid lelkipásztor

Április 15-én ifjúsági délutánt tartunk: 16 órától minden fiatal szeretettel várunk három fiatal kórus, a Debreceni Kántus, a Sapientia Egyetem vegyes kara és a Psalterium Hungaricum közös koncertjére, majd szeretetvendégség után kerül sor a következő ifjúsági istentiszteletre.

Házaspárok Dobogókőn

Továbbképzés – önismeret, hogy másoknak segítsünk

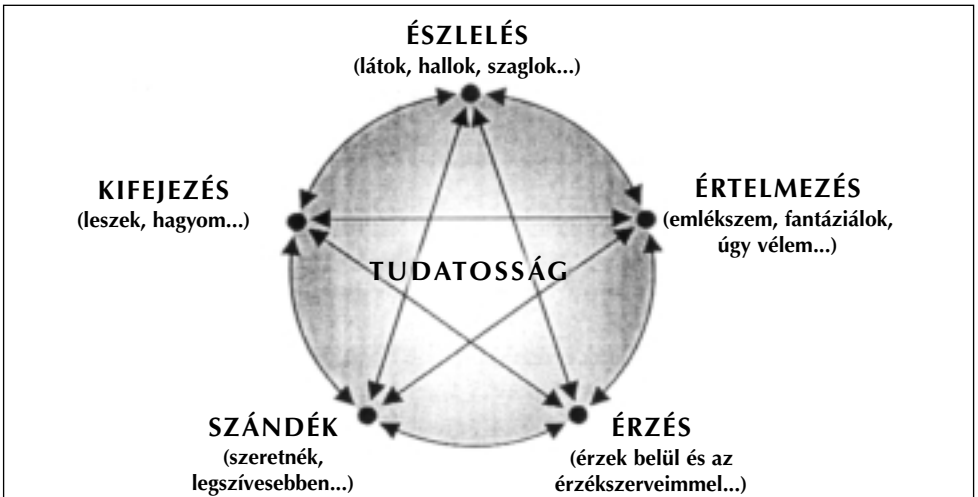
Gyülekezetünk házaspári missziói csoportja január 5–6-án egy hétvégét töltött együtt Dobogókőn, hogy tovább képezzük magunkat keresztyén szakemberek vezetésével. Hat házaspár volt jelen (Berzsák Zoltán és Kriszti, Bruckner László és Szilvi, Devich Márton és Mari, Pálúr János és Kori, Szabó Mihály és Kati, Tolnay Lajos és Márti), akik a páros körök szervezésében, aktuális lebonyolításában is oroszlánrészt vállalnak. Rászántuk ezt a két napot arra, hogy komoly munkát végezzünk (este 10-ig folyamatos, közös foglalkozásokon vettünk részt). Dr. Veres Sándor pszichológus tartotta a bevezető áhítatokat, majd feleségével, Kovács Judit pszichológussal közösen önismereti feladatokkal kezdték az első napot.

Csoportokba kellett rendeződnünk aszerint, hogy milyen válaszokat adnánk a következő kérdésekre: beszédes-hallgató vagy, keresztyén családban nőttél fel – nem keresztyén családból származol, elméleti – gyakor-

lati embernek tartod magadat, kezdeményező – passzív alkat vagy. Minden egyes kérdés után megbeszéltük az előállt helyzetet. Egészen új és érdekes dolgokat tudtunk meg egymásról, sőt még a házastársunkról is időnként.

Közvetlenebbül tartozott a lelkigondozói munkához a „tudatossági kerék” megismerése. Ennek a gyakorlatnak az volt a célja, hogy jobban megismerjük és egymástól megkülönböztessük azokat a funkciókat, amelyeket tudatunk használ. Alapvetően öt különböző funkciót vagy képességet használunk: észlelés érzékszerveinken keresztül, értelmezés, érzés, szándék, cselekvés.

Jó lenne, ha nem ragadnánk le azoknál a jelenségeknél, amiket érzékszerveinkkel fölfogunk. Tudatában kell annak is lennünk lelkigondozóként, hogy a kép mindig bonyolultabb, mint amit látunk, sőt mint ahogyan elsőre azt értelmezzük. Az 1 Sámuel 1,12-re gondolva Éli látta, hogy Anna imádkozik, de

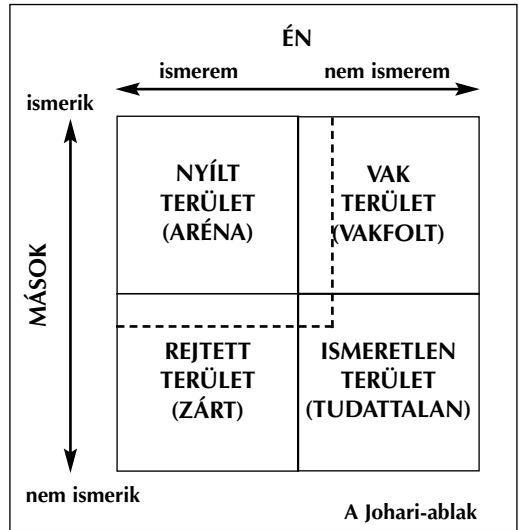

részegnek gondolta őt. Olyat vélelmez, amit korábbi tapasztalataiból merít, és ebből téves érzések (megvetés, undor) születnek benne, sőt téves tettekre is sarkallja ez a látásmódja (elutasítja, megfenyíti Annát). Mindig érzünk valamit, még ha ennek nem is vagyunk tudatában. Folyamatosan jelen vannak az életünkben, és gyorsan változnak. Általában tenni is akarunk valamit, ez a szándék és az abból következő cselekvés (vagy nem cselekvés). A folyamat (ami a kerékmodellen látható) normál esetben a másodperc törtrésze alatt zajlik le, a funkciók mindegyike kapcsolatban áll egymással, de néhány akár át is ugorható. A lelkigondozó jó, ha tudatában van ezeknek a folyamatoknak, vagyis az észlelés (a probléma) felfogása után nem ugrik egyből a cselekvő megoldásra, hanem végiggondolja, hogy miért jutott el egy bizonyos értelmezési képletre, azt, hogy milyen érzéseket váltott ki belőle a másik ember gondolja, ezután megpróbál elhatárolódni a sematikus megoldásoktól, és csak a végén tesz valamit, vagy mond véleményt

A következő modell (Johari-ablak) segítségével házasságunk (és saját személyünk) nyitottságát vizsgáltuk. A Johari-ablak azt mutatja, hogy személyiségünk, viselkedésünk, önmagunk négy mezőre osztható:

- *a nyílt területre*, amely észlelhető és a mások számára ismert tulajdonságainkból, viselkedésünkből áll,
- *a rejtett területre*, amelyben olyan érzések, gondolatok, viselkedések vannak, amelyeket szándékosan elrejtünk mások elől,
- *a vak területre*, amely mások által észlelhető viselkedésmódjainkból, cselekvéseinkből áll, de ezeknek mi nem vagyunk tudatában,
- *az ismeretlen területre*, amelynek sem mi, sem mások nincsenek tudatában (tudattalan).

A függvényyszerű ábrán a következő kategóriák szerint kellett bejelölni házasságunkat: a két véglet mely pontján helyezkedünk el:

– az egyik fajta házaspár sohasem kér visszajelzést magáról – vagy mindig kér visszajelzést, tudni akarja, hogy mások mit gondolnak róla;

– a másik fajta házaspár sohasem ad visszajelzést a csoportnak, nem tudják a többiek, hogy mit gondol róluk – vagy mindig ad visszajelzést a csoportnak, mindig tudja, hogy mi az állásfoglalása.

A két szempont szerint megadott válasz kijelöl egy metszéspontot az ábrán, és felfedi, hogy mekkora a nyílt terület, rejtett terület, vakfolt és az ismeretlen terület házasságunkban. Az lenne a kívánatos, ha a nyílt terület növekedne életünkben, és egyúttal csökkenne a rejtett és vak terület, vagyis egyre átlátszóbb, érthetőbb lenne életünk és házasságunk. Ebben kíván segíteni a házaspároknak a jövőben is ez a kis csoport a gyülekezeten belül.

Pálúr Kornélia

„Engedd a te szent hitednek mindenütt egyességét”

Huszár Gál, a nyomdászprédikátor emlékezete

A Szentírás bizonyítétele szerint Júda léte Jeremiás idejében azért forgott veszélyben, mert a felelős vezetők és a nép nem ügyeltek Isten útmutatásaira, az üdvöt politikai szövetségekben és fondorlatokban keresték. Ahelyett, hogy Istenre hallgattak volna, idegen istenekhez fordultak. Ebben a drámai helyzetben (Kr. e. 605-ben) Jeremiás próféta azt a megbízatást kapta az Úrtól, hogy írja fel egy tekercsre mindazokat a próféciákat, amelyeket kapott.

Az írott forma lehetővé tette, hogy a próféta helyett valaki más is elmondhassa ezeket az Igéket a nép előtt. Jeremiás hűséges tanítványa és íródeákja, Báruk állt ki a próféciákkal. Ámde Jójákim király, miután hallotta őket, tűzbe dobta a tekercsset. Jeremiás viszont az Úr parancsa szerint ismét lediktálta Báruknak Isten Igéit. Az egymás hite által való épülésnek ma is jó eszköze a leírt, a kinyomtatott igehirdetés. A prédikációs kötetek, a bibliamagyarázatok, az áhítatos könyvek mind a hitünk épülését szolgálják. De hosszú időnek kellett eltelnie, amíg létrejött a könyvek könyve, a Biblia. A német Guttenberg mester 1450-ben nyomdát alapít-

tott, és 1455-ben kinyomtatta az első könyvet, a híres 42 soros Bibliát, amely 180 példányban készült, s 88 máig megmaradt belőle. A nyomda jelentőségét a reformáció fedezte fel. Magyarországon is szinte gomba módra szaporodtak az evangéliumi hit terjedésének századában a nyomdák. A 28 működő üzem közül csak egy volt római katolikus használatban, a többi a protestáns szellemiséget terjesztette.

A reformáció kibontakozásának egyik legmunkásabb és legrokon-

szenvesebb egyénisége Huszár Gál, a hánytvetett sorsú nyomdászprédikátor, aki vándorlásai során a szállítható nyomdafelszerelését sok kockázat és veszedelem közepette vitte magával. Kiadványai ezért különböző helyeken jelentek meg.

Huszár Gál római katolikus papból lett az ország észak-nyugati részének reformátorává. Ő a holnap bizonytalanságával szemben is az intézményeket teremtő magyar református lelkész típus példája. A felismert bibliai igazságokat teljes meggyőződéssel és nagy buzgalommal hirdette a rábízott plébániákon, a pápás központban, Nagyszombatban és környékén.

Az életéről szóló első adat szerint 1554 elején Oláh Miklós esztergomi érsek hitújító, reformatori működése miatt üldözöbbe vette – ezért Huszár Gál kénytelen volt Magyaróváron folytatni munkáját. Hitvitákba kezdett a győri és a pozsonyi káptalan tagjaival. Iskolát alapított. Sok szegény tanulót ingyen tartott és nevelt papi szolgálatra, s a lelki vezetés nélkül maradt falvakba küldte őket prédikátoroknak.

Huszár Gál Bécsben kitanulta a nyomdász mesterséget, s könyvnyomtató műhelyét itthon a reformáció szolgálatába állította. A kassai reformált gyülekezet meghívására 1560 tavaszán prédikatori állást vállalt. Ámde Verancsics Antal egri püspök elfogatta. Hívei szabadították ki, és Debrecenbe menekítették. Nyomdájával jó helyre került. Nagyban hozzájárult a reformáció tanításának terjesztéséhez és az új hit megerősítéséhez. Debrecenben maradhatott volna, de 1562-ben Komáromba ment, mert ott nagyobb szükség volt rá. Innen a királyi elfogató parancs elől kénytelen volt Nagyszombatba menekülni – majd onnan is tovább. A nagytekintélyű Forgách család udvari papjaként a Nyitra vármegyei Komjátiba telepedett le néhány békésebb alkotós esztendőre. Ezután a pápai reformátusok hívták meg lelkipásztornak; 1575-ben oda is költözött, de még abban az évben áldozatul esett a pestisjárványnak.

Huszár Gál első munkájaként három prédikációt jelentetett meg „Az Úr Jézus Krisztusnak szent vacsorájáról, kinszenvedéséről és dicsőséges feltámadásáról” címmel (1558). Az elsők között nyomtatta ki Bullinger Henrik bázeli lelkész levelét, amelyben tanácsot ad a magyarországi reformált egyházak szervezeti egységítésére (1559). Kiadta Sztárai Mihálynak a reformáció ügyét szolgáló népi színjátékát:

„Az igazi papságnak tüköri”-t. Debrecenben Méliusz Juhász Péternek több prédikációja mellett a Kolosséi levél magyarázatát adta ki (1561). Komjátiban Bornemisza Péter bibliamagyarázatos könyvei láttak napvilágot nyomdájában. Ugyancsak Komjátiban jelentette meg „A keresztyéni gyülekezetben való isteni dicséretnek és imádságok” című kétrészes, csaknem ezeroldalas énekeskönyvét (1574). Mostani énekeskönyvünkben is található két éneke: a 151. és a 372. ének. Ez utóbbi - a „Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének” című – tartalma szerint a Szentlelkekhez intézett bensőséges hangú könyörgés, utolsó versszakában a Szentháromság dicsőítésével. Különösen megszívlelendő a megbékélésre és hitbeli egységre intő ötödik vers: Vedd el a mi szívünknek hitetlenségét, / Világosítsd meg elménknek nagy setétségét, / Rontsd el a gyűlölségnek kegyetlenségét, / Engedd a te szent hitednek / Mindenütt egységét!

Debrecen városa 1931-ben az egyetem előtti parkban felállított négy szobrot, amelyekkel a magyar művelődés kiemelkedő alakjainak kívánta kifejezni elismerését. Ezek egyike Huszár Gált ábrázolja. Bronzszobra, életműve Isten engedelmes szolgájára – szolgálatára – irányítja tekintetünket: évszázadok távolából is kedvessé teszi előttünk a tanulásra mindig kész prédikátor alakját, munkásságát, aki a különböző reformatori irányzatok ismeretében sokakhoz eljuttatta mindazt, amit a Szentlélek munkája nyomán megértett. Jeremiáshoz hasonlóan cselekedett, amikor szólított az Úr: „...menj, ahová csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok! Ne félj tőlük, mert én veled leszek...”

**Összegejtötte:
Dévai-Józsa Gábor**

A séta

Egyszerűbb lenne az életem, ha be lennék programozva?

Összegezni próbálom egy csendes hét tanulságait. Rengeteg gonddal, kérdéssel, rosszkedvvel, és fáradtan jöttem ide. Mit is viszek haza, mennyivel jutottam előbbre? Egy szó kezd derengeni: El-en-ged-ni. Elegendni a problémákat a kórossal, a lakással, a gyülekezettel, az állással és a számtalan restanciámmal kapcsolatban!

– Mit jelent, Uram, elengedni a problémáimat? – kérdezem.

– Ne akard te megoldani őket – feleli az Úr.

– És akkor mi lesz velük?

– Hagyd, hogy én alakítsam a dolgokat, te úgysem tudod jelentősen befolyásolni őket.

– Hogyne tudnám. Valakinek vezetni kell a kórust, meg kell csinálni a lakást, rendet kell tenni végre az elmaradt dolgok között!

– Állj meg, csendesedj egy kicsit! Én vagyok az Isten. Sok fontos dolog van, még több sürgős, de csak nagyon kevés a szükség.

– No, és akkor mi az, ami annyira szükséges?

– Tedd félre, engedd el a dolgaidat, és megmutatom, mi az, ami igazán fontos.

– Oké, de holnap máris rohannom kell egy nagyon fontos megbeszélésre.

– Az a holnapé, most engedd el a gondokat. Szeretnék veled beszélgetni!

– Uram, én tele vagyok konkrét problémával, kérdéssel, amikre válasz kellene, de te mindig másról szeretnél velem beszélni. Elmondod, hogy mennyire szeretsz, hogy milyen fontos vagyok a számodra, hogy terveid vannak velem, de mi legyen a feladataimmal?

Apropó, egyszer nem lennél olyan szíves közölni velem, hogy mi is a terved, mit akarsz velem, hogy tegyek?!

– Engedd már el magad, és kapcsolj le a gőzgépet, engedd le a fölös nyomást, és menjünk egyet sétálni.

– Na ne, Uram! Valami tévedésben vagy. Igazán nem akarok szemtelen lenni, de nem tévesztés össze valakivel... valakivel, akinek most éppen sétálásra van szüksége?

– Olyan régen voltunk kettesben, csak úgy, tudod, ahogy régen. Mély levegőket veszel, gyönyörködsz a fákban, én megrezegtetem az ágakat, körbekergetem a faleveleket.

– Nem, Uram! Nem akarlak megbántani, de tényleg összetévesztés valakivel. Mindjárt vége a hétnek, és semmivel sem vagyok okosabb, mint öt nappal ezelőtt... na jó, egy kicsit pihentebb vagyok, de halvány fogalmam sincs, mit csináljak másképp. Egyszerűen a sok tennivalóm, a tanácstalanságom, a konfliktusaim, mi legyen...?

– Most mondtam épp, hogy mi legyen, csak nem figyeltél.

– Csak nem a sétára gondolsz?

– De igen. Meg a gőz leengedésére, és a csendesedésre.

– Na jó, menjünk, megadom magam. De csak fél óra, mert kezdődik a morzsaszedegetés.

– Örülök egy fél órának is. Máskor is örülnék, ha csak fél órát is tudnánk kettesben lenni. Szeretnék neked megmutatni egy csomó dolgot. Tudod, annyi szépet teremtettem neked. Igen, neked, és azokat csak te láthatod meg. És ha meglátod, akkor felismersz benne, és nagyon fogsz örülni neki.

CSENDESHÉTRE

Lile Lajos
-4 v. H.P.)

Hargita Péter

Ki - vül - be - lül, ha meg - gyö - tört a lár - ma,
Ha ter - he - id már nem bi - rod ci - pel - ni,
Ő lesz ve - led és új célt ad te - né - ked,
Majd fenn a menny - ben di - csé - re - tet zeng - ve

Egy pusz - ta hely - re menj csak el ve - le,
Tört é - le - ted és bá - na - tod nyo - maszt,
Meg - fej - ti tit - kát min - den szív e - lött,
Szün - te - len Vé - le lesz majd ott - ho - nod.

Át - hat - ja jel - ked ott a csend va - rá - zsa
Vár rád az Úr, ki ben - ned a - kar él - ni
Meg - lá - tod Őt e vi - lát te - rem - tő - jét
Ott e - gyütt zeng - jük majd a szent se - reg - gel:

Sé - le - ted - be á - rad É - le - te.
Sé - le - ted - be á - rad É - le - te.
Sé - le - ted - be á - rad É - le - te.
Al - dott az Úr, Hal - le - lú - ja!

– Igen, kellene már egy kis öröm az életemben, mert a sok gond, a mókuserék, a hajtás ...

– Látod, már megint kezdted a magadét mondani. Tedd félre, engedd el! Nézz inkább körül! Na, mit láatsz?

– Kopasz fákat, házacsákákat, villanyoszlopokat, füstölgő kéményt ...

– Na, még?

– Hát, felhőket.

– Milyen felhőket?

– Bárányfelhőket, vagy hogy nevezik az ilyeneket.

– Igen, pontosan. Hát nem aranyosak? Mindegyik más. Nézd azt a bodrosat, mintha szaladna a többi után.

– Igen. Valóban. Mind különbözik egy-

mástól... és változtatják formáikat is. De Uram, mit akarsz ezzel?

– Nézz körül még egyszer, mit láatsz még?

– Egy fenyőt. Láttam már eleget. Mi abban az érdekes? Marha magasra képesek megnőni, aztán kivágják őket.

– Menj csak oda alá! Na, milyen érzés egy ilyen nagy fa közelében lenni?

– Picinek érzem magam, olyan, mintha be akarna takarni az ágaival.

– Nézz csak le a földre! Mit láatsz?

– Tobozokat.

– Vegyél kézbe egyet, és nézd meg jól!

– Rendben. Érdekes, hogy miként ágaszkodnak a kicsi pikkelyek olyan katonás rendben. Hopp! Kipottyant belőle valami.

– Mi az?

– Szerintem egy pici magvacska lehet, a fenyő magja.

– Igen, jól gondolod. Ebből lesz egy új fenyő.

– Ebből a kicsi vacakból? Tényleg, honnan tudja ez a mag, hogy mit kell csinálnia, hogyan kell nőnie, gyökeret eresztenie? Én egy intelligens lény vagyok – állítólag –, és mégsem tudom sokszor, hogy mit kell tennem. Honnan tudja ez a kicsi mag?

– Amikor teremtettem, belettem egy programot. Egy végtelenített programot, amely segítségével pontosan tudja, hogyan kell nőnie, milyen gyökeret kell eresztenie, hogy ne döntse ki a szél, és ilyen hatalmasra tudjon nőni. Benne van ebben a programban az is, hogyan nőjenek az oldalágai, a pici tűlevelei, és hogyan növeljen tobozt és benne magvakat. Még hozzá olyan magvakat, amelyekbe beleteszi újból az egész programot, hogy majd egy új fenyő növekedhessen belőle.

– Tényleg, hihetetlen, hogy benne van. Azt hiszem, ezt a programot nevezik a tudósok génállománynak.

– Igen, már rájöttek, hogy ebben van a

titka az életnek, de még nem tudják, hogy mitől is működik.

– Apropos! Ha a fenyőbe beletettél – Uram – egy ilyen programot, akkor nem lennél szíves valami hasonlót belém is tenni, hogy tudjam végre, hogy mit is kell tennem?

– Jaj, már megint elővetted!

– Mit?

– Hát, a problémáidat.

– Igen, mert sokkal egyszerűbb lenne az életem, ha be lennék programozva. Nem kellene törni a fejemet állandóan, hogy mit csináljak, meg várni, hogy mikor vagy végre hajlandó kinyilatkoztatni az akaratodat.

– Szóval robot szeretnél lenni?

– Hát azt nem mondtam.

– Én pont azt szeretném, hogy ne legyél robot. Érző, gondolkozó és akarattal rendelkező lénynek teremtettem minden embert, téged is. Az volt a tervem, hogy behelyezlek ebbe a csodálatos világba – amit szintén neked teremtettem –, hogy gyönyörködj és örömmel legyen benne. És az is tervem volt, hogy kapcsolatban legyünk és beszélgessünk, hogy megismerd teljes szeretetemet, de te szinte mindig csak a tennivalóiddal vagy elfoglalva. Azt hiszed, hogy az a legfontosabb, amit csinálsz. Pedig a legfontosabb a kapcsolat, a beszélgetés, a velem való séta, mert csak így ismerhetsz meg igazán. És ha megismeresz, akkor azt is meg fogod érteni, mit kell tenned. A Biblia is rólam szól. Akik ismertek engem, azok írták le neked, hogy te könnyebben kapcsolatba kerülhess velem. A Biblia nem arról szól, mit kell csinálnod, hanem hogy milyen vagyok én. Ha jobban megismeresz engem, teremtő Atyádat, akkor meg fogod tudni azt is, hogy hogyan érdemes élned.

– Ó, Uram! Kezdem érteni, hogy miért mutattad nekem ezt a fenyőmagot, a fenyőt, a felhőket, hogy miért akartál annyira sétálni velem. Én annyit buzgólkodtam érted, szinte

ez töltötte be az életemet. Neked akartam áldozni az életemet.

– Jöjj, és lásd a tetteim. Gyönyörködj a teremtményeimben, lásd hatalmam, olvasd cselekedeteimet és bízz bennem. Emlékezz vissza arra, miket éltél már át velem, hogyan vezettelek, hogyan viseltem gondot rád. Azért fáradtál el, mert a magad erejéből próbáltál élni. Állj meg, csendesedj el, és ismerd fel újból, hogy én vagyok az Isten. Nem a te áldozatos életedre van szükségem, hanem arra vágyom, hogy kapcsolatban lehessen veled, és megismertethessem titkaimat, adhasam erőmet.

– Ó, uram! Mért is gondoltam azt, hogy cselekedeteimmel kivívhatom tetszésedet?

– Örülök, hogyha szívedből jövő szándékból cselekszel, de lásd be, inkább az emberek dicséretét, elismerését kerested.

– Uram! Bocsásd meg balgaságomat. Bocsásd meg, hogy nem adtam neked hálát, pedig tudom, hogy te előtted az a kedves áldozat, ha hálát adok. Bocsáss meg, hogy a magam dicsőségét, elismerését kerestem, pedig a szájam mondta, hogy Soli Deo Gloria. Bocsáss meg, hogy fontosabbá váltak az érted végzett feladatok, mint Te magad. Köszönöm, Úr Jézus, hogy nem mondtál le rólam és elhoztál ide, és hogy elhívtál sétálni.

– Kedvesek előttem e szavak. Pislogó életedet meg akarom eleveníteni, bűnbánatodat nem vetem meg. Szeretném, ha minden nap beszélgethetnénk. És ne feledd, hogy a kapcsolat fontosabb a teljesítményeknél. Mert jó kapcsolatból lesznek a gyümölcsöző cselekedetek, de cselekedetekből nem következik az élő kapcsolat, csak gőg és kiégés. ... Letelt a fél óra. Kezdődik a morzsaszedés. Menj! És köszönöm, hogy sétáltál velem.

Hargita Péter

Biatorbágy, 2007. január 26.

Csak egy ANYA?

Egy nőtől – miközben jogosítványát újíttotta meg egy önkormányzati hivatalban – egy adatfelvevő hölgy megkérdezte, hogy mi a jelenlegi foglalkozása. A megkérdezett egy ideig tévovázott. Bizonytalan volt, hová is sorolja magát. „Arra gondolok – magyarázta az adategyeztető –, hogy van-e munkája, vagy csak..?” „Természetesen van munkám!” csattant fel a nő. „Anya vagyok.” „Nincs anya kategóriánk foglalkozásként. A »háztartásbeli« fedi le ezt” – mondta az adatfelvevő segítőkészen.

Már el is felejtettem ezt a történetet, mígnem egyik nap ugyanilyen helyzetben találtam magam a városházán. A hivatalnok nyilvánvalóan karrierista nő volt. Magabiztosan, hatékonyan dolgozott, olyan jól csengő címet viselt, mint például „hivatali kikérdező” vagy „városi adatfelvevő”.

„Mi a foglalkozása?” – kérdezte. Mi késztetett arra, hogy ezt mondjam? Nem tudom. A szavak egyszerűen kibuggyantak belőlem: „Gyermekfejlődési és emberi kapcsolatok területén dolgozom társukatóként.”

A hivatalnok abbahagyta pillanatnyi munkáját, golyóstolla megállt a levegőben. Felnézett, mint aki rosszul hallott. Megisméltetem a titulust lassan, hangsúlyozva a leglényegesebb szavakat. Aztán csodálkozva láttam, hogy ezt mind leírta nagy fekete betűkkel a hivatalos kérdőívre.

„Megkérdezhetem – mondta a nő érdeklődve –, egész pontosan mit csinál ezen a területen?” Hűvösen, az izgalom legkisebb jele nélkül a hangomban, szinte kívülről hallottam, amint így válaszolok: „Folyamatos kutatási programban veszek részt (melyik anya nem?) laboratóriumban és terepen is. (Normálisan azt mondtam volna, kint és

bent). Dolgozom a Felettesemnek (elsőként az Úrnak, aztán egész családomnak), és van már négy kreditem is (mindegyik lány). Természetesen a munkámhoz tartozó tevékenység igényli a legtöbb figyelmet az ember-szaktájakban (melyik anya tagadja?) és gyakran dolgozom 14 órát egy nap (inkább 24-et). Ebben a munkában jóval több a kihívás, mint más, »átlagos« foglalkozásoknál. A jutalom inkább a megelégedettség, mint pusztán a pénz.”

Érzékelhetően folyamatosan nőtt az elismerés a hivatalnok hangjában, amint kitöltötte a nyomtatványt. Felállt, és személyesen kísért az ajtóig.

Miközben hazafelé vezettem, fényes új karrierem lebegett a szemem előtt. Otthon 13, 7 és 3 éves laborasszisztenseim üdvözöltek. Az emeletről hallottam új (6 hónapos) kísérleti modellünket gyermekfejlesztési programunkból, amint új hangmintáit próbálgatja. Úgy éreztem, ütést mértem a bürokráciára. Hivatalos feljegyzés készült rólam egy, az emberek számára elfogadhatóbb foglalkozásról. Egy újabb „anya”, vagy „Anyaság” már nem hangzik elég jól. Micsoda pompás pálya! Különösen, ha van egy titulus is az ajtón. Netán ez teszi a nagymamákat „haladó” kutatási munkatárssá a gyermekfejlesztési és emberi kapcsolatok területén, a dédnagymamákat pedig a haladó kutatási munkatársak ellenőreivé? Szerintem igen! Még azt is gondolom, hogy a nagynénik kutatási munkatárs asszisztenssé léphetnének elő!

Kérlek, tudasd ezt a jó hírt a többi anyával, nagymamával, nagynénivel vagy más barátoddal, akiket csak ismersz.

(Forrás: Internet)

Hej, halászok...

Történt egyszer, hogy volt néhány ember, akik halászoknak nevezték magukat, és sok hal nyüzsgött a környék vizeiben. Az egész vidéket patakok és tavak tarkították, mindegyikben tömérdek a hal, és a halak éhesek voltak.

A halászok heteken, hónapokon, éveken keresztül tanácskozára ültek össze, és hivatásukról, a halászatról, a bőséges halállományról és arról beszélgettek, hogyan lehetne halászni. Évről évre pontosan megfogalmazták a halászat jelentőségét, hivatásként emlegették a halászatot, és bejelentették, hogy a halász elsődleges feladata mindig is a halfogás. Állandóan új és jobb módszerek, és a halászat új és jobb meghatározásai után kutattak. Ám egy dolgot nem tettek: nem halásztak.

Nagy, műgonddal megtervezett és költséges oktatóközpontokat építettek, amelyek célja az volt, hogy a halászokat megtanítsák a halfogás fortélyaira. Mindezek alatt az évek alatt tanfolyamokat tartottak a halak szükségleteiről, természetéről, osztályozásuk módszereiről, a halak pszichológiai reakcióiról, és arról, hol lehet halakat találni.

Az oktatóknak doktori címük volt a halászat tudományából, ám ezek az oktatók nem halásztak. Kemény, szorgalmas tanulá-

után évről évre sokan végeztek, és kaptak diplomát halászatból.

Egy, a halászat szükségességéről tartott tanácskozás után egy fiatal résztvevő elment halászni. Másnap arról számolt be, hogy két nagyszerű halat fogott. Kiváló fogásáért kitüntették, és felkérték, hogy lehetőség szerint vegyen részt az összes fontosabb tanácskozáson, ahol elmondhatja, hogyan akadt a horgára a két nagy hal. Abbahagyta tehát a halászatot, hogy legyen ideje beszámolni a többi halásznak, és filmet készítsen a nagy fogásról. Jelentős tapasztalata jutalmául beválasztották a halászok szövetségének elnökségébe is.

El kell ismernünk, hogy a „halászok” között sokan valóban odaadó buzgalommal végezték a dolgukat, áldozatokat hoztak, és minden nehézséget vállaltak. Hiszen nem mesterüket követték-e, aki azt mondta: „kövessetek engem, és én halászká teszlek titeket”? Képzeljük el, hogy megsértődtek néhányan, amikor egyszer valaki felállt, és kijelentette, hogy akik nem fognak halat, nem is igazi halászok, akárhogy erősködnek. Megalapítása mégis helyesnek tűnt.

Halász-e az az ember, aki évről évre nem fog halat? Követi-e valaki a Mesterét, ha nem halászik?

(Forrás: Internet)

„Eredj el!”

Szolgálat

Marosvásárhely–Kövesdombon

Eredj el! – Jézus mondta ezt a házasságtörő nőnek, miután az őt odalököső írástudók és farizeusok a Jézus köré font ördögi körrel nem érték el céljukat, hanem félelmetes megalázottságukban, tisztátalanságuk tudatában lehorgasztott fővel sompolyogtak el az általuk bírósággá változtatott templomból. Jézus sem kárhoztatta a bűnei miatt hallgatagon remegő nőt, lelkét a szennytől megtisztította és elbocsátotta. Elküldte életerébe, a nehéz küzdelmek közé úgy, hogy vigye magával Megváltójába vetett hitét és a megtartó szeretetet. (Ján 8,1-11)

A múlt év tavaszán az emmausi lelkészi csendes héten kérdezte meg tőlem Lőrinc János, Marosvásárhely–Kövesdomb lelképásztora, hogy elvállalnám-e a következő böjti csendes hét evangélizációs szolgálatát gyülekezetében. Igenel válaszoltam, amit az év fordulóján számon is kért tőlem. Akkortájt került újra a kezembe az említett esemény Jézus életéből, és benne a küldő szó: EREDJ EL! Egyértelmű a vele kapott utasítás: az utat el ne téveszd! (Az eredeti szöveg szerint: „hamartá.”) A kemény felkészülés után (a sorozat természetesen erre a történetre épült) február 11-én vonatra ültem. A 11 órás út alatt egyedül a cukorsüveg formájú hegyre épült, gyönyörűen kivilágított Déva várának látványa törte meg az egyhangúságot. Éjfél tájt Marosvásárhelyen szeretettel várt János barátunk.

A gyülekezet új, 350 férőhelyes temploma esténként megtelt a helyi és a többi kilenc vásárhelyi gyülekezetből érkező testvérekkel, lelképászorokkal. Az Úr terve szerint a há-

zasságtörő nő történetével együtt bennünk is nőtt a feszültség a bűn okozta terhek miatt, hogy a vasárnapi záró alkalmon a kegyelem teljes elfogadásához vezessen. Többen jöttek lelki beszélgetésre is. A záró alkalom úrvacsorával fejeződött be, és lelkész testvérem az ágendában felszabadult szívvel hirdette a megváltás, megtérés, megszentelődés örömét.

Ottlétem külön ajándéka volt az a plusz hat szolgálat, amely betekintést engedett a gyülekezet pezsgő életébe. A faszorhoz hasonló a templomi és templom körüli nyüzsgés. Szolgáltam házi istentiszteleten egy kültekli idős asszony lakásában, aki összegyűjti azokat, akik fizikai gyengeségük miatt nem jutnak el a templomba. Részt vettem presbiteri, női és házaspári bibliaórán, ahol Igéről, gondokról, örömekről beszélgettünk, és áldott imaközösségben lehettünk együtt. A „kisifi” a beszélgetésünket azzal fejezte be, hogy átadtak egy írásos jelentkezést a Faszor hasonló korosztályának abban a reményben, hogy megkeresésükre válasz is érkezik.

Eredj el! – küldött az Úr, de végig éreztem az engem elbocsátó két gyülekezet szeretetét és a szeretetből fakadó imaháttérrel. Székely testvéreinkkel éreztük, hogy nemcsak nyelvben, nemzetben, de mindenekelőtt Krisztusban egyek vagyunk. Ez sokszor hangot is kapott. Azzal köszöntek el, hogy adjam át szeretetüket és azt az üzenetet, hogy ők rólunk soha el nem felejtkeznek. Hordozzuk mi is imádságban őket, a kilométerekben távoli, de szívben és Urunk kegyelmében velünk élő testvéreinket. **Mezey Tibor lelképásztor**

Íze van a víznek

Életem első tíz esztendejét egy bihari mézeskalács tanyán töltöttem. Gyermekkorom istenes élménye két botrányhoz kapcsolódik. Egyik vasárnap délelőtt rögtönzött istentiszteleten vettünk részt. A ceremónia közepén apám, mai szóval élve, beszólt a tisztelletesnek, hogy mondhat olyat, hogy szep-lőtelen fogantatás, neki négy gyermeke van, ő aztán tudna mesélni. A másik, apai nagyanyám, aki a faluból Simsonnal kijáró atya jobbkeze volt, egyszer valahogy ott marasztalt engem is a misén. Hat asszony volt jelen, ebből öten végigzokogták az egészet, egy néni pedig mindvégig aludt. Amikor néha fulladozva fel-felhorkantott, azt kiabálta, hogy Uram, irgalmazz. Én annyit vettem ki az egészből, hogy valami szerencsétlen kisfiút, aki a világon a legjobb volt, gyakorlatilag agyonverték, és aztán még keresztre is feszítettek. Eleinte azt hittem, hogy valamelyik néninek a tulajdon gyermekéről van szó, s reszkettem a félelemtől, hogy ez esetleg velem is megtörténhet. A végén, amikor nagyanyám egy hajtásra felhőrpintette a maradék misebort, tisztázódott némileg a talány, nem, nem, nyugtatott meg, ő Isten fia volt, emberrel nem történhet ilyesmi. Én mindenesetre igyekeztem elkerülni a templomos helyeket, süppedékes talajnak éreztem, amilyen nem ajánlatos lépdelni.

Aztán, most már tudom, az Úr kibeszélhetetlen irgalmából jöttek a városi iskolák, a szerelem, a házasság, a gyermek, az első kötet, a második kötet. Mintaszeremben, mintacsaládként éltünk majd húsz esztendeig, hangoztatva és bálványozva az emberi akaratot és szerencsét, amikor is őfelsége a nagy daraboló egy csendes őszi estén bekopogtatott hozzánk. Benyújtotta a számlát, nem volt menekvésünk, mert elég sokat fo-

gysztottunk a kontójára. Fél év alatt összevissza hajigált mindent. Majdnem belehaltam először lelkiileg, aztán persze, ahogy az lenni szokott, testileg is. Döbbenetes felfedezést tettem, a hat darab rossznál van még rosszabb, a hét darab rossz, mert minden új nap valós vagy képzelt tragédiával ajándékozott meg.

És akkor egy napsugaras nyári délelőtt megjelent életemben a Nagy Összerakó. A templom melletti kórházban feküdtem, nem tudom már, hányadszor, és meghallottam a harangszót. Felültem az ágyban, egyszerre kívülről láttam magam, és Valaki azt súgta, hé, te, ember, mit keresel ott, neked egy házzal arrébb van a helyed. A felgyógyulásom utáni első vasárnap eljöttem a fasori templomba, lesz, ami lesz, gondoltam, nagy rizikója csak nincs a dolognak. Lett. De még mekkora! Minden mondat személyesen szólított meg. Hát itt rólam van szó!?! Honnan jöttek rá a bűneimre, ezek csakis az én viselt dolgom. Nem is tudják, ki vagyok. Vagy mégis? Logikázni próbáltam, mennyi a valószínűsége annak, hogy... s elkezdtem összeszorozni a templomi sorokat 5-6 fővel, osztottam, gyököt vontam. Aztán rá kellett jönnöm, hogy ez egy más halmazállapot. Az új halmazállapot színét, szagát, kiterjedését, sűrűségét a felnőtt konfirmáción kezdtük el méricskélni. Minden héten új törvényeket fedeztünk fel, csodálatos időszak volt.

Amikor konfirmáltam, azt hittem, jaj, de jó, akkor holnaptól minden rendben lesz, a csap se fog csöpögni, a buszajtó se csapódik be az orrom előtt, papírom van róla. Akkor még nem tudtam, amit most igen, hogy a hit élőlény, aki lélegzik, mosolyog, sír, nevet, akit etetni, itatni, dédelgetni, hordozgatni, sőt néha cipelni is kell. És ha olykor-olykor akármi miatt elillan, érdemes megkeresni, megéri, mert csak Tőle lesz íze a víznek.

Halász Margit

FELNŐTT KONFIRMÁCIÓ 2007

Március 25-én zajlott templomunkban a délelőtti istentiszteleten a felnőtt konfirmáció, illetve keresztelés alkalmá. Az idén 22 testvérünk konfirmált, közülük 8-at most keresztelt meg Végh Tamás lelkipásztor. A konfirmandusok hitvallását és fogadalomtételét októbertől kezdve tanfolyam előzte meg, amelyet Végh Tamás és Pataki András Dávid lelkipásztorok vezettek.

Hangversenyek

tavasszal és ősszel (kis kivétellel) szombat este 6-kor

Április 14. szombat 19 óra	.....	hangverseny a Baár-Madas Gimnázium javára
Április 15. vasárnap 16 óra	.....	Kántus, Partiumi kórus, Psalterium
Május 5. szombat 18 óra	.....	Kovalszki Mária – zongora
Június 9. szombat 18 óra	.....	Csillagh Katalin – zongora
Július 27. péntek 18 óra	.....	a református kántorképző tanfolyam záróhangversenye
Szeptember 22. szombat 18 óra	.....	Zeneakadémiai hallgatók – orgona
Október 20. szombat 18 óra	.....	Pasaréti Palló Imre Énekkar
December 22. szombat 18 óra	.....	Karácsonyi orgonamuzsika: Pálúr János

Együtt táncoltunk

Táncos, zenés farsang az Ifiben

Az idei farsangi szezon sem múlhatott el anélkül, hogy a fasori fiatalok ne gyűltek volna össze egy zenével, nagyszerű táncsal és nem utolsósorban ragyogó jelmezekkel tarkított farsangi mulatságra. E jeles eseménynek február 23-án, a kora esti órákban adott otthont a Julianna iskola tornaterme. Hat óra előtt már javában folytak az ifiteremben az előkészületek. Az első jelmezes talpig Túrórudiban kukkantott be hozzánk, és szépen gyülekeztek a farsangolók a tornateremben is, mikor egyszer csak megjelent az ajtóban

Piroska és az elmaradhatatlan farkas nagymamástul. Egy jelmez erejéig bepillantást nyerhettünk abba, hogy milyen lett volna, ha itthon is hull némi hó, amit aztán az autók pőfékelése, no meg persze az olvadás szürke latyakká változtatott volna. A tél és a hó elmúlásával következett a tavasz, és egy karvaly tette tiszteletét nálunk, akinek a szállodogálását egy jól öltözött, fess üzletember telefoncsörgése zavarta meg. Végül még a zsák is megtalálta a foltját... Kellőképpen izzadságos feladatnak bizonyult a zsúrinek meghoznia döntését, végül hosszas tanakodás után a zsákos-foltos párost illette meg az első díj és az ezzel járó finom torta, amit nagy

Zenés áhítatok

minden hónap 1. vasárnapján, délután 5-kor

Május 6. vasárnap, 17 óra . . . . . XVI-XVII. sz-i zsoltárfeldolgozások: SDG kamaraegyüttes
Június 3. vasárnap, 17 óra . . . . . Kispest-Központi ref. gyülekezet zenészei
Július 1. vasárnap, 17 óra . . . . . zenés áhítat
Augusztus 5. vasárnap, 17 óra . . . . . zenés áhítat
Szeptember 2. vasárnap, 17 óra . . . . . Méhes Balázs – orgona
Október 7. vasárnap, 17 óra. . . . . Klucsik Péter zenedarabjai
November 4. vasárnap, 17 óra. . . . . Gárdonyi Zoltán és Hargita Péter két kisoratóriuma
December 2. vasárnap, 17 óra . . . . . Erkel Ferenc Kórus adventi műsorral

igyekezetükben ott is felejtettek – mindannyiunk nagy örömére...

Az ünneplés közepette kaptuk tánctanárnunk felszólítását: párokba fejlődj, indul a tánc! Percek alatt ellepték a parkettet a táncos lábúak. Minden idegszálunkat kihegyezve figyeltük tanárunkat, aki egy-egy ifitag segítségével mutatta be az éppen soron következő tánc lépéseit. Rövid próba után következett a zene és már roptuk is! Táncoltunk előre- és hátrafelé, keresztirányba, váltottunk párokat, pörögtünk, forogtunk és a kör közepe felé húzódva adtunk hálát az Úr Jézusnak, hogy megajándékozott minket egymással, és ezzel az estével.

Némi szénhidrát magunkhoz vétele után már kezdődött is a fantáziadús vetélkedő. Kerülgettünk számolyt összekötött lábakkal, mondtunk mindenfélét egy percen át, bekötött szemmel rajzoltuk tánctanárnunkat táncolás közben, raktunk sorba pénzérméket és szagolgattunk fahéjat, mustárt, fogkrémet és egyéb „finomságokat”. Köszönet illeti a Klucsik lányokat, akik nagy odaadással szervezték és rendezték meg ezt a mindannyiunk számára felejthetetlen estét. A vetélkedő eredményhirdetése után – némi rendrakással egybekötött búcsúzkodást követően – Urunk iránti hálával a szívünkben tértünk meg hajlékainkba.

Nagy Zsombor

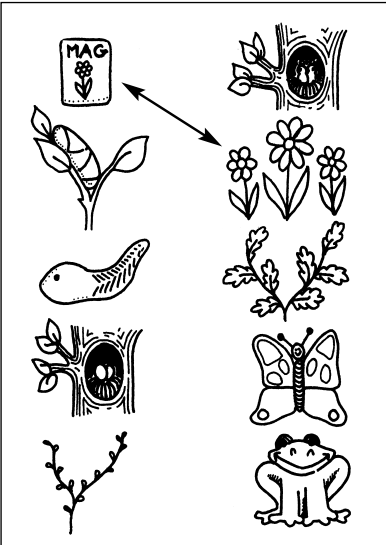
Fotók: D. M.

Kedves Gyerekek!

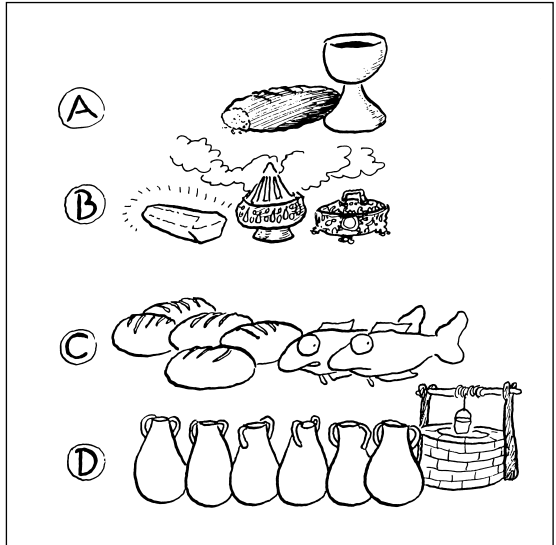
Bár idén igazi tél nem volt, és bizonyára sokan sajnáljátok, hogy kimaradtak a nagy szánkózások, hógolyózások, most már inkább a tavaszt várjuk, köszöntjük. Remélem, a mostani feladatokat is örömmel és sikeresen fogjátok megoldani, és közben ti is elgondolkothattok a természet újraéledésének csodáján, a Húsvét ajándékán. Kívánom, hogy a ti szívetek is legyen tele az új élet örömeivel!

Szeretettel: *Zsó néni*

1. A két oszlopban a „magot” és az abból kifejlődő életet láthatjátok – csak sajnos összekeveredtek. Kössétek össze a párokat!

2. A négy betű melletti rajzok 1-1 bibliai történetet jelképeznek. Melyik ebből az, amelyik a most közelgő ünnepünkre utal? Kitaláltad a többi történetet is?

3. Az Újszövetségben négy evangéliumot olvashatunk, de igazából csak egy van. Hogy lehet ez? Úgy, hogy a görög „euaggelion” szó azt jelenti örömhír. Máté, Márk, Lukács és János – mind a négyen arról az egy evangéliumról írtak, hogy Jézus meghalt és feltámadt értünk!

A következő négyzetben ezt az „örömhír” szót találhatjátok meg, ha a középső, beke-retezett Ö betűtől balra vagy jobbra, fölfelé vagy lefelé indulva keresitek ezt a szót. Hányszor sikerül megtalálni úgy, hogy bármelyik Ö betűtől indultok el?

R	I	H	M	H	I	R
I	H	M	Ö	M	H	I
H	M	Ö	R	Ö	M	H
M	Ö	R	Ö	R	Ö	M
H	M	Ö	R	Ö	M	H
I	H	M	Ö	M	H	I
R	I	H	M	H	I	R

NAGYHÉT–HÚSVÉT–PÜNKÖSD ISTENTISZTELETI REND

Április 6., Nagypéntek

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 6 óra úrvacsorás istentisztelet

Április 7., Nagyszombat

du. 6 óra istentisztelet

Április 8., Húsvétvasárnap

reggel 8 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Április 9., Húsvéthétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 17., Áldozócsüdtörték

de. 10 óra istentisztelet
du. 6 óra istentisztelet

Május 27., Pütkösdvasárnap

reggel 8 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 28., Pütkösdhétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 6. vasárnap de. 10 óra
**Anyák napi istentisztelet
gyermekek szolgálatával**

EGYÉB ALKALMAINK

- **Fiatalasszony- és Anyakör:** Alkalmak minden hónap 2. és 4. szombatján du. 4–6 óráig.
- **Férfi bibliaóra** minden hónap első keddjén du. 6 órakor
- **Pároskör** minden hónap harmadik péntekjén du. 6–8 óráig.
- **Skót Misszió** (VI. ker., Vörösmarty u. 51.) vasárnap de. 9 órakor istentisztelet, szerdán du. 5 órakor bibliaóra

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség
időszakos kiadványa.
Felelős szerkesztő: Devich Márton
1071 Budapest, Városligeti fasor 7.
Tel.: 342-7311
e-mail: hivatal@fasor.hu
weboldal: www.fasor.hu

**Június 10-én, du. 3 órakor
a Budapesti Egyházmegye
megalakulásának 75. évfordulóján
ünnepi istentisztelet lesz
templomunkban.**

Április 22-én, vasárnap de. 10 órakor
a Julianna iskola és a gyülekezet
közös családi istentisztelete lesz.
Vendég igehirdető:
Cseri Kálmán pasaréti lelkipásztor.

Május 20. vasárnap de. 10 óra
Konfirmáció

Június 17. vasárnap de. 10 óra:
**tanévzáró istentisztelet,
családos délután Isten táborában**

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 óra: istentisztelet
de. 10 óra: istentisztelet gyermekek-
nek 3 korcsoportban
1. csoport 4–6 évesek,
2. csoport I–III. osztály,
3. csoport IV–VI. osztály
de. 10 órától 4 éves korig gyermek-
megőrző szolgálat

Hétfő

Kedd

Szerda

du. 6 óra: bibliai közösségi óra
este 1/2 7 óra: TIMÓTHEUS
ifjúsági bibliaóra (20 éves kortól)

Csüdtörtök

du. 6 óra: gyülekezeti bibliaóra
du. 6 óra: ifjúsági bibliaóra
(17–22 évesek részére)

Péntek

este 1/2 7 óra: felnőtt ifjúsági bibliaóra
du. 5 óra: PICIFI ifjúsági bibliaóra
(14–16 évesek számára)

Zenés áhítat

minden hónap első vasárnapján du. 5 órakor.

Minden hónap harmadik vasárnapján

du. 6 órakor ifjúsági istentisztelet
(júliusban és augusztusban szünet)